

בס"ד כד' שבט ה'תשפ"ה
 הדלקת נרות - 17:13
 צאת השבת - 18:05
 רבנו תם - 18:43
שעון חורף - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ - עלון מס' 1244
 @ "משנכנס אדר מרבין בשמחה".
 @ השבת "מברכין" החודש.
 @ ר"ח אדר יחול בעייה בימים שישי ושבת הבעלי"ט.
 יחדשהו הקב"ה לטובה ולברכה לששון ולשמחה, לרפואה,
 לבשרות טובות ישועות ופרנסה טובה ולגשמים בעיתם, אמן.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20:30

פְּרִשְׁת מִשְׁפָּטִים

פְּטִיז'ין: "הדבר אשר"
 (ירמיה לז)

מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדני השכלתי

א. "מדבר שקר תרחק"

השקרן גרוע מן הגנב והגזלן, כי כשהגנב גונב, לא רואים, ע"פ רוב בלילה. הגזלן "עובד" ביום ובלילה, אבל גוזל רק מהיחיד ומפחד הוא מן הרבים. השקרן משקר בין ביום ובין בלילה, בין ליחיד ובין לרבים. (בשם המגיד מקלם זצ"ל)

ב. "כי תראה המור שיאך ... (כ"ג, ה)

וכי מותר לשנאו והרי כתוב: "לא תשנא את אחיך בלבבך" (ויקרא י"ט, יז) (פסחים קי"ג, ע"א).

לשאלה זו מציינו כמה תשובות:

א. "רבי יצחק אומר: בישראל עברין הכתוב מדבר" (מכילתא).

ב. "דיבר הכתוב בהווה" (הרשב"ם) היינו "שעשה עמו מריבה, אף שאין לעשות כן". (המלבי"ם)

ג. "אעפ"י שתדע שהוא שונאך" (אבן עזרא) היינו לא אתה שונא אותו אלא הוא שונא אותך.

ד. "ורפא ירפא" (כ"א - י"ט)

מדוע כפלה התורה "ורפא ירפא"? מתרץ רבי חיים קניבסקי זצ"ל, לפעמים התרופות שנותנים הרופאים גורמות לבעיות אחרות, לכן כתוב "ורפא ירפא", שגם את מה שהם מרפאים צריך לרפא.

ה. "שארה כסותה ועונתה לא יגדע"

אומרת הגמרא, שלושה שותפים באדם. הקב"ה, אביו ואימו. לומר לאדם שלא רק הגוף זכאי לבחינת "שארה כסותה ועונתה" שהם גם שלושה, אלא גם הנשמה זקוקה לשותפים אלה וחלילה לפגוע בנשמה הטורה שהעניק לנו הקב"ה ונשמור עליה מכל שמור. (שלמה אלביליה הי"ו)

ו. "אם כסף תלויה את לעמי את העני עמר"

רבי יהונתן אייבשיץ אומר, "אם כסף תלויה"? האם הכסף ילווה אותך כשאתה יוצא מהעולם הזה. "את העני עמד", רק את המעשים הטובים שתעשה תיקח איתך, את הצדקה שנתת בחייד לעני.

פִּנְת הַיְבִי'ם וְהַפְתָּגִי'ם

טחן קמח טחון =

שב ואמר דברים דועים, לא חדש דבר.

זוגמה: לְדַעַת הַסְטוֹנְדָטִים בחוג, המְרַצָה הַחֲדָשׁ אינו מְחַדֵּשׁ דָּבָר, אֶלָּא טוֹחֵן קָמַח טָחוּן.

מקור: ... צָאָה בַת-קוֹל וְאָמְרָה לוֹ [לְנִבְכּוֹדְנָךְ]: עִם הַרוּג הַרְגָתִי, הִיכָל שְׂרוּף שְׂרָפָתִי, קָמַח טָחוּן טָחַנְתְּ [סְנֵהדְרִין זוּ]. הַכֶּנֶף: לֹא אֶתֶּה שְׂרָפָתִי אֶת הַמְקַדֵּשׁ, כִּינּוּן שֶׁהוּא הָיָה כָּבֵד שְׂרוּף... (ניבונכוו)

הסירו ממשול מדוך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הכנות לכבוד שבת קודש

מכל מלמד השכלתי

"כי יריבו אנשים, והכה איש את רעהו"

על הכתוב שלפנינו העיר רבי יהונתן איבישץ מפראג: מחלוקת וריב שפתיים גוררים אחריהם מכות, וגם הוצאת דיבה ולשון הרע. ובכל זאת רב ההבדל בין שתי תוצאות אלו של ריב אנשים.

מכות יד ושאר פגיעות גופניות **מעלות ארוכה** ככל שעוברים הימים: ואילו דברי מלשניות ולשון הרע ופגיעתם רעה לאורך ימים ושנים.

הוא שאומר הכתוב: "וכי יריבון אנשים" – כאשר אנשים מגיעים לריב זה עם זה "והכה איש את רעהו באבן או באגרוף" – מוטב שאחד היריבים יכה את חברו מכות גופניות, ובלבד שלא יכהו "בשבט פיו" כיוון "מכות לשון ושפתיים" – פגיעתן של אלו אינה עוברת לעולם, **ושום תרופה שבעולם אינה מועילה עוד לנפגע...**

"ואם אסון יהיה, ונתתה נפש תחת נפש, עין תחת עין, שן תחת שן, יד תחת יד..."

אומר הרב אברהם אביכור, כי הכתוב בא לרמוז לנו שבאותם האיברים שחטא בהם האדם, הוא צריך לעשות תשובה.

וזהו שאמר הכתוב:

"**ואם אסון יהיה**" - אם אדם חטא בחטאים ובעונות (שהרי אין אסון גדול יותר מהם), **"ונתתה נפש תחת נפש"** - יהפוך את נפשו הבהמית, שנטמאה על-ידי העונות, בנפש אצילית וטהורה.

"עין תחת עין" - עין שראתה ונהנתה מראיות אסורות - תחת זה ישמור את עיניו ויראה רק מראות קדושים.

"שן תחת שן" - שיניים שלעסו מאכלים אסורים - תחת זה יאכל רק מאכלים כשרים.

"יד תחת יד" - ידיים, שעשה בהן עוונות, יעשה בהן מצוות, כגון הנחת תפילין, צדקה וכדומה.

"רגל תחת רגל" - רגלים שמיהרו ללכת לדבר עבירה, מיהרו ללכת לבית המדרש ולבית הכנסת. והנה (לפני שחזר בתשובה שלמה לאביו שבשמים), אותם האיברים שהזכרנו לעיל: **שן, עין, יד, רגל** - הם ראשי תיבות **"ירשע"**. ולאחר שחזר בתשובה יתהפכו אותן האותיות ויהיו **"עשיר"**, לרמוז לנו שלפני כן הרשיע וחטא באיברים אלו, ולאחר שחזר בתשובה נעשה **"עשיר"**. **"ואיזהו עשיר?"** השמח בחלקו. **"שישמח בחלקו על שזכה לשוב למוטב."** (תורת הפרשה)

"כל אלמנה ויתום לא תעוץ" (כב. לא)

"וייתום לא תענון" סופי תיבות **אמן**.

מכאן רמז נאה בס"ד שאין לענות אמן יתומה. וזה יועיל בס"ד שלא יהיה לכם בנים יתומים.

וכדאיאתא בגמרא (ברכות מז.) תנו רבנן: אין עונין לא אמן חטופה, (**חטופה** - שקורין את האלף בחטף ולא בפתח, ואומר אמן א' בחטף פתח והוא צריך לומר ולא א' בקמץ. רש"י).

ואם אמן חטופה, (**קטופה** - שמחסר קריאת הנו"ן, שאינו מוציאה בפה שתאה נכרת. רש"י).

ולא אמן יתומה, (**יתומה** - שלא שמע הברכה, אלא ששמע שעונין אמן).

א. יסדר שולחנו ויציע כל המיטות שבבית, ויתקן את כל עניי הבית כדי שימצאנו ערוך ומסודר בבואו מבית הכנסת. ונכון לסדר את הבית סמוך לערב, כדי שיהיה ניכר שמסדרו לכבוד שבת. ונכון ששולחנו יהיה ערוך במשך כל יום השבת. ואמרו הז"ל, שני מלאכי השרת מלוין לו לאדם בערב שבת הכנסת לביתו, אחד מלאך טוב ואחד מלאך רע, וכשבא לביתו ומצא נר דלוק ושולחן ערוך ומיטה מוצעת, מלאך טוב אומר "יהי רצון שיהא כן לשבת הבאה", ומלאך רע עונה "אמן" בעל כורחו. ואם לאו ההיפך ח"ו. (ילקו"י שבת כרך א' עמוד קכט.)

ב. אף על פי שדעת המקובלים שיש ללבוש בשבת בגדים לבנים, בזמן הזה שכל גדולי ישראל נוהגים ללבוש חליפות שחורות, אין לשנות מן המנהג, ויחיד המשנה ולבוש בגדים לבנים, אינו עושה כהוגן, דהוי כחתן בין אבלים. וראוי להסביר זאת בעיקר לבעלי תשובה, ולהדריכם שינהגו בכל מנהגייהם כמנהגם של גדולי הדור. (הליכות עולם חלק ד.)

ג. ראוי לייחד בגדים טובים ונקיים לכבוד שבת וכמו שאמרו חז"ל (שבת קיג.) "וכבדתו מעשות דרכיך", שלא יהא מלבושך של שבת כמלבושך של חול. וילבש בגדיו הנאים אחר שרחץ עצמו לכבוד שבת. וישתדל להחליף את כל בגדיו לכבוד שבת. והיאכ דאפשר נכו לייחד טלית (גדול) לכבוד שבת. (ילקוט יוסף שבת א' עמוד תקכג.)

ד. יש להחליף הבגדים כבר בערב-שבת, כדי לקבל השבת בבגדים נאים, ולא כאותם המחליפים בגדיהם רק בבוקר יום השבת. ואפילו אם הוא נמצא לבדו בבית, יחליף את בגדיו, כי אין המלבושים לכבוד הרואים, אלא לכבוד השבת והחג.

ה. גם האבל צריך להחליף בגדיו בשבת וללבוש בגדי שבת, ואפילו בתוך שבעת ימי האבל. אך יחדיו את בגדיו העליונים. וכל שכן לאחר מכן, שבביתו שבתוך י"ב חודש ואצירט אביו אמו, כי אין אבלות בשבת, וכמו שאמרו בירושלמי. ויכול להחליף לבגדי שבת אף המכובסים, ואין צריך ליתנם לאחר שילבשם מעט. (פ"ב דברכות הלכה ז'. ילקו"י על אבלות. ילקוט יוסף שבת כרך א' עמוד תקכד. ומה שכתב הרב ראב"י שכל האחרונים טעו ונמשכו אחר המהרש"ל, והמהרש"ל לא כתב כן, הנה בברכי יוסף (יו"ד ר"ס ת') כתב שמקור הדין אינו דוקא מהמהרש"ל, אלא מהרדב"ז, ומהר"י זיין, שאין להראות אבלות בפרהסיא בשבת, וכתבו להחליף הבגדים לבגדי שבת, וסתם בגדי שבת היינו גם מכובסים, דלא חילקו בזה.)

ו. אין צריך לייחד נעלים לשבת, ורשאי אדם להשתמש בשבת במנעלים שנועל בימי החול. אלא שראוי ונכון למשחן ולצחצחן יפה לכבוד שבת, שבזה פנים חדשות באו לכאן. והמהדר לייחד נעלים מיוחדות לשבת, תבוא עליו ברכה. (ילקוט יוסף, שבת כרך א' עמוד יב.)

ז. ישמח בביאת השבת כיוצא לקראת המלך וכיוצא לקראת חתן וכלה, דרבי חנינא היה מתעטף וקאי בפניא דמעלי דשבתא, ואמר "בואו ונצא לקראת שבת מלכתא". רבי ינאי היה אומר "בואי כלה בואי כלה". וכבר פשט המנהג לומר קבלת שבת בתוך בית הכנסת, ואין יוצאים מוחץ לבית הכנסת. (ילקוט יוסף שבת כרך א עמוד קל.)

ח. נכון להשאר עם בגדי שבת עד אחר ההבדלה, ואם אפשר עד אחר סעודה רביעית. וכשחל ט' באב במוצאי שבת, אין להסיר את בגדי השבת קודם צאת הכוכבים. (ילקו"י שבת א עמ' קלא.)

ט. מנהגם של ישראל לברך הילדים בליל שבת, הן האבות והן הרבנים, שאז חל השפע וראוי להמשיכו על הילדים. וגם הבנים הגדולים מקבלים ברכה מאבותיהם. אך יש לדקדק שהצבור לא יגש לנשק את ידי הרבנים בעוד שאומרים עלינו לשבת, דכיון שהרבנים עסוקים בתפלתם, מה יצא בנשיקה זו אם אינם מקבלים ברכה. ונשיקת ידי הרבנים יש בה תועלת, לפי שהם מחדשים בכל יום הלכות וכותבים ביד מימי, ושמאל מסייעי למיני, ויש באצבעותיהם קדושת התורה כתובה באצבע. (ילקוט יוסף שבת כרך א עמוד קלא בהערה.)

קיום הבטחתו של הרה"ק רבי אריה לייב ב"ר אשר בעל ספר

"שאגת אריה" זיע"א ברבנות, היה דר יהודי עני אחד שהיה משמש את הרב שלא על מנת לקבל פרס. כשהגיע שעתו להסתלק מן העולם נכנס אצלו "השאגת אריה" לבקרו ועמד באמצע וידויו, אחרי שגמר וידויו פנה העני המשמש אל הרב ואמר לו, הנה אנכי הולך למות ובני יקירי הקטן רפאליקה יהיה יתום אומלל, והרי אני עבדתי את מורי הרב כל ימי חיי באמונה, ונחמתי בעניי היתה שזכיתי לשמש את מעלתו הרב, ומעודי לא בקשתי שכר בעד עבודתי ואפילו פרוטה אחת, אבל זאת הפעם אטול רשות מרבי לבקש ממנו קרשה אחת צנועה וקטנה, שיש נא רבינו עיני על בני הקטן, וישתדל שיהיה לומד תורה. ענה לו השאגת אריה "לא זו בלבד שאשתדל שלימד תורה, אלא אני עצמי אלמד עמו תורה". כששמע השמש את הדברים אמר, "אמותה הפעם" ונשמתו יצאה בטהרה.

אחרי קבורתו לקח השאגת אריה את רפאל הקטן בנו של שמשו, לביתו, והתחיל מלמדו תורה. הילד עשה חיל בלימודיו והיה חביב ביותר על מורו הגדול. כשהגיע התלמיד לשנתו התשיעית כבר היה בקי בסוגיית האל"ש והפליא את לב כל רואיו בכישרונותיו ובהתמדתו.

אולם השמחה לא ארכה זמן רב, יום אחד אירע פתאום אסון נורא, הילד נגנב מבית הרב ועקבותיו לא נודעו. התעצב הרב על האסון עצב רב, והיה צם ויושב בתענית ובוכה ומתפלל מדי יום ביומו על הילד. משראו בני העיר בצערו של רבם נתרגשו והתחילו לחקור ולדרוש בדבר, שמא ימצאו הילד. ולאחר מאמצים רבים, עלה בידו של אחד מבני העיר לגלות את המקום שבו נמצא הילד.

זה היה מנזר נשים אשר מחוץ לעיר, שכן נהגו אז הכמרים הרשעים לתפוס ילדי ישראל ולהעבירם לשמד, ומדי יום ביומו היו באים ללמד יסודי דתם כדי להעבירו לשמד, וכבר הלך והתקרב היום המיועד להכניסו לדתם. כשהגיעה השמיעה המרה לאוזני הרב, קרע בגדיו מרוב צער וצעק בקול מר ליוצרו עד שנתעלף ונרדם.

לפתע נתעורר כארי וצויה להביא לפניו את החייט היהודי שהיה תופר בגדים לנזירות והיו מרננים עליו כל מיני רינונים. כשבא החייט לפני הרב, סיפר לו הרב כל אותו מעשה נורא שאירע לתלמידו היתום והחביב, ונפשו קשורה בנפשו, ועכשיו הוא עצור במנזר הנשים, וגילו לו מן השמים שהילד אינו נח לא ביום ולא בלילה, אלא יושב והוגה בתורה ובתפילה בעל פה, ומקומו תמיד על יד החלון משמאל לפתח היציאה של המנזר. השתומם החייט לשמוע תיאור המקום המדויק מפי הרב, שכן הרב לא ביקר שם מעודו, ובחלום גילו לו כל זה כדי להציל נפש אחת מישראל. אמר הרב לחייט "האם אתה מאמין ביי?" "באמונה שלמה", ענה החייט. "ואם אבקש ממך לעשות למעני דבר האם תעשה?" "בכל מאמציי", ענה החייט.

"עד כדי מסירות נפש?" "עד מסירת נפשי", ענה החייט. "ובכן מבקש אני ממך רחמים. הלילה תבוא אל הגן ותגש בסתר אל החלון, ותמצא שם את בני יושב ובוכה, ותגיד לו בשמי שילך אחריך, ואתה תובילו מיד אל עיירה פלונית, ותמסרנו ליד החוכר ר' יודיל כדי שהוא יולך את הילד אל ישיבה פלונית. והיה אם יסרב הילד לילך אחריך, שיחשוד בך שמא גם אתה באת לחוטפו כפי שעשו הראשונים, תאמר לו "טעות לעולם חוזר", והוא בחכמתו יבין רמז הדבר, שכן בשיעורנו האחרון למדנו בסוגיא זו. ועכשיו תגיד לי מה משכורתך בעד טרחה גדולה זו?"

ענה החייט, "ככל שיפסוק הרב, שהרי הולך אני לסכן את נפשי ואת נפש בני ביתי."

ענה הרב, "אם בי הדבר תלוי, הריני מביטחך שאחרי

אריכות ימך תיקבר בסמוך ליי". "היתכן הדבר שאני ההדיוט אמצא מנוחתי על יד קבר רבינו?" שאל החייט. "כן, אם ירצה השם, אם תוציא הילד לחופשי ותעשה ככל שצויתך, יתקיים הדבר אפילו לאחר הרבה שנים, שכן אני כבר זקנת יושבתי, ואתה עדיין צעיר לימים. ועתה מהר ונעשה מלאכתך וה' ישלח את מלאכו לפניך. רק דבר אחד אני מבקש ממך. אל תספר לאיש אודות הבטחתי זאת, עד שתגיע שעתך להפטר מן העולם."

הלך החייט לעשות שליחות הרב, נכנס החייט בחשאי אל הגן, וראה את הילד כשהוא יושב על יד החלון. אמר לו, "רבנו שלח להגיד לך כי תלך אחרי, וציווני לומר לך סימן זה "טעות לעולם חוזר". כששמע הילד הדברים האלו, צהל פניו ואמר, "אלך באשר תולייני". קצצו שניהם בעד הגדר בחשאי, ובטרם יאיר הבוקר באו שניהם אל בית החוכר, והלה הובילו מיד לישיבה כמצות הרב.

למחרת קמה מהומה במנזר, הילד נעלם והבינו שיד היהודים בדבר. מיד ערכו חיפוש בעיר. חיפשו בבית הרב ובבית שאר הלומדים והפרנסים, ולא העלו דבר.

"השאגת אריה" עצמו לא ראה יותר את הילד כי צויה שלא יופיע בשום מקום, ומקומו יהיה רק בישיבה, והרב היה מקבל ידיעות אודות הילד, ובמשך הזמן עלה ונתעלה הילד בתורה, עד שנכתר בכתר הרבנות בעיר, אחרי ששינה שמו ושם משפחתו, ומשם היו מחליפים ביניהם שאלות ותשובות בעניינים עמוקים בשי"ס ובפוסקים.

וכך נקפו ירחים ושנים, והי"שאגת אריה" חלה את חליו האחרון, ולא הודיע שום דבר לאנשי קהילתו כיצד פדה החייט נפשו של אותו תלמיד משאול, וכן לא הודיע אודות ההבטחה שהבטיח לו בשכרו. כשנסתלק הרב לבית עולמו, הובא לקבורתו בחלקה מיוחדת, ובמשך הזמן לא נמצא שום איש שיהיה ראוי לכבוד הגדול הזה להיקבר על יד הרב. לימים נפטר רב גדול אחד שהתארח בעיר שבה שימש הרב ברבנות, וקברוהו לימינו של הרב. ואילו מצד שמאל נשאר המקום פנוי שלא זכה אדם להיקבר שם.

כך עברו כ"ח שנים מזמן המאורע, והחייט חלה את חוליו, וביום ה' לפנות ערב כשחש שקיעו קרב, מיהר וקרא לכל טובי העיר ואמר להם "סוד גדול יש לי לספר לכם". כשבאו סיפר להם כל אותו מעשה. אבל ראשי הקהל לא נתנו בו אימון, אמרו בודאי נסתרה בינתו מחמת חוליו.

כשראה החולה כך, אמר: "מעיד אני את השמים, שאמת בפי", ובמלים אלו נפטר. הקבורה היתה צריכה להיעשות ביום ו' בבוקר, אבל כשהביאו את המיטה אל שער בית הקברות, נתקשרו פתאום השמים בעבים וגשם נורא ניתך ארצה, וחושך אפללה היה שלא ראו איש את אחיו, ואז ראו שהנה השמש שוקעת וחששו שעוד מעט תיכנס השבת, והחליטו הקברנים לקבור הנפטר באיזה מקום שיזדמן לידם, וכך היו הולכים וממשמשים בחשיכה וקברוהו בקבר ראשון שנזדמן לידם. כשחזרו לעיר שיבחו עצמם על שזכו להביא הנפטר לקבר ישראל ביום סגריר ואפל כזה. אבל משבאו ביום ראשון לבית הקברות נדהמו לראות שקברו אותו על יד קברו של הי"שאגת אריה". נתעורר רעש גדול בכל העיר, ומיד קראו אסיפה גדולה וביקשו הוראה מפי הרב אם מותר להוציא הנפטר מקבר זה ולקבורו בקבר אחר.

ביקש הרב מראש הקהל לספר הכל מה שהם יודעים אודות הנפטר, וכשסיפרו לו שדבריו האחרונים לפני מותו היה: "מעיד אני את השמים", אמר הרב, עכשיו נתברר שלא לחינם אמר כך, ומן השמים סייעו בידו לקיים הבטחה שהבטיחו רבינו הי"שאגת אריה". הלילה לכס להוציא הנפטר מקברו, שכן הוא הציל נפש אחת מישראל והקב"ה הציל כבודו. ("סיפורי צדיקים")

יחס הורים ומורים

גם המורים הם בני אדם ואינם חסינים מטעויות. כשם שהורים עושים שגיאות חינוכיות, כך גם המורים. לכן, אם ההורים סבורים שהדרך החינוכית שהמורה הולך בה מוטעית וגורמת נזק חינוכי לבנם, מותר ואף חובה להעיר לו על כך. מותר להשמיע ביקורת, אבל מתוך נימוס וכבוד. נקודת המוצא צריכה להיות שכוונתו (של המורה) רצינה, גם אם לדעתנו אין מעשיו רצויים. ולכן הוא ראוי להערכה על מאמציו אף שאינם נושאים פרי. עלינו לזכור שבחינוך איננו עוסקים בפלסטלינה אלא בנפשות. הנפשות שונות זו מזו: יש שוני בין עצם המורה לנפש התלמידים, יש גם שוני בנפשות התלמידים עצמם. לכן, הכימיה בין המורה לתלמידים בהכרח איננה מובטחת. משום כך, קשיים הם טבעיים, ואינם מוצדקת רק כל עוד היא איננה שיפוטית אלא מבקשת עצה לשיפור ולתיקון. אסיפת ההורים נועדה לפגישת עדכון חדדית קצרה, על מנת לעלות על נקודות שמחייבות חשיבה ותיקון. המורים המקצועיים שותפים להוראה ולחינוך של ילדינו גם אותם רצוי לפגוש, ולא לדלג עליהם.

"שבת היא מלזעוק - ורפואה קרובה לבא" אומר הפסוק: "רק שבתו יתן, ורפא ירפא".

דרש רבי ברוך מרדכי, שבתו = זו שמירת שבת. רק אם ישמור האדם שבת, ירפא אותו הקב"ה מכל תחלואיו, מכאן אמרו "שבת היא מלזעוק, ורפואה קרובה לבוא"...

ורפא ירפא - כך הוא סדר הרפואה בישראל: אנו אומרים בכל יום בתפילת שחרית: "בורא רפואות נורא תהילות אדון הנפלאות":

ראשית כל, לבקר אצל רופא, ולקבל תרופות, זהו: "בורא רפואות" = שבורא את הרופא ואת התרופה. "נורא תהילות" = יש לאמר תהלים ולהתפלל שיתרפא עם או בלי התרופות.

"אדון הנפלאות" = לכשיתרפא, יאמר תודה (הגומל)... מכאן המנהג לאמר פסוק: "יודו לה' חסדו, וינפלאותיו, לבני אדם", לפני ברכת הגומל.

כל מה שקורה לאדם בפרט, הוא פרי רצון ה'. לפי יסוד זה, כל המאורעות הקשים שבהם מתייסר האדם מקורם אפוא ברצון ה', והם אלה עושים מהקב"ה.

כל הישועות והברכות לכיסיים וטובה בכוריי
שתרמו לטעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל וישתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלוה לרפואת נדח בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לעיני משה בן סולטן ז"ל

מרכה והלחנה
אלעד זוויה אהרניי אשתברכו ברפואה שלימה, אושר, נחת ופרנסה טובה. יתגמלו כל משאלותי לטובה וירוו נחת ושלוה מכל ילדיהם ולשני רבות וטובות להבדיל לעיני יוסף אהרניי בן דרושי ושרה ז"ל

לציבור קוראינו היקר!
באהר בארר משמיעין על השקלים השנה כלונו מתארגנים לתת "זכר לחצות הקפה" לחיזוק עלון "אברהם יגל" המזכה את הרבים בפעולות הרבות למען הציבור התקשרו ונגיע עד אליכם: 054-7743834

כל הישועות והברכות למשפחות אבר'ל היקרות
שתרמו לטעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדס באושר, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברכה לילדיהם, חתניהם כלותיהם נכדהים ונכדותיהם וכל משפחתם. לעיני הסבא שמהה בת חנה ז"ל ולעיני הסבתא רחל בת מרדכי ז"ל

עשרים וחמש שנים משדרים את שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרבני יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' חשתיאים 3 יבנה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בעיה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם" תלמידי יבנה והסביבה

מרכה והלחנה
רפואה שלימה לטובה בכוריי בת דבורה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרבי' אברהם יוסף יגדיה ותזכר לשנים רבות וטובות מכל יוצאי חלציהם וברכה לילדיהם

מרכה והלחנה
לרפואה שלימה לטובה בכוריי בת דבורה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרבי' אברהם יוסף יגדיה ותזכר לשנים רבות וטובות מכל יוצאי חלציהם וברכה לילדיהם

מרכה והלחנה
יעקב מוסאי בן ריחן-רחל בזכות תרומתו לזיכוי הרבים יתברך בבריאות, אושר, פרנסה טובה, ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות וירווה נחת ושלוה. וברכה לאבינו יואל בן נורית שיזכה לזיווג הגון. תצלחה לספיר ואליזו וילדיהם ולנויה ועמי וילדיהם

מרכה והלחנה
למוריה-שירה בת אסתר שתזכה לרפואה שלימה אושר ונחת ושלוה ולידה קלה. תברך מפני עליון ובכל מילי דמיטב יאיר הקב"ה דרכה ומזלה יחד עם בעלה די"אל בן רדה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה.

מרכה והלחנה
ליוסף דן ישראל בן אסתר ומרדכי שיזכה לזיווג הגון משרש נשמתו הטוהרה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו בבריאות איתנה אושר ושלוה ויאיר הקב"ה דרכו ומזלו

מרכה והלחנה
לעיני הצנועה והענוה מרים מוסאי בת אברהם וזליכה ז"ל כחי שבת פקידת שנתה

מרכה והלחנה
לעיני הצנועה והענוה רחל אבינוד בת מרדכי ז"ל השבע פקידת שנתה

מרכה והלחנה
לעיני הצנועה והענוה יוסף אהרניי בן דרושי ושרה ז"ל כחי שבת פקידת שנתו

מרכה והלחנה
לעיני הצנועה והענוה יוסף אהרניי בן דרושי ושרה ז"ל כחי שבת פקידת שנתו

מרכה והלחנה
לעיני הצנועה והענוה יוסף אהרניי בן דרושי ושרה ז"ל כחי שבת פקידת שנתו

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הייני אברהם נאמן בן מרים הייני ישראל פרגי רפאל בן מרים הייני יאיר חיים בן דליה וסביח הייני אסתר אהרניי בת גוהר מנבית נהיית ישראלית בת שרה מנבית ריחן רחל בת ג'יראן מנבית מרגלית מוסאי בת שמה מנבית לידה הרוני בת מרי מנבית הרב יעקב ישראל בן חנה מנבית

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה אבשלום יעקב בן חיים ושודיא ז"ל משה בכורי בן סולטן ואברהם ז"ל אהרון אהאל בן מרים יוסף ז"ל ג'אני יעקובי בת גולשן ז"ל רחמיים בן ברכוסה ז"ל סולטנה גולגוליאן בת שמהה ז"ל

אברהם יגל בן רעות הייני יוסף אהרניי בן ביבי הייני דוד דודי בן נרגס וזכריה הייני שמואל דודי בן ביבי הייני בסמת חוברה בת נורית מנבית חנה דודי בת שרה מנבית זינה מוסאי בת חנה מנבית דליה טיימי בת גוג'ייה מנבית בהטרי אראשן בת נובר מנבית זינה לזריי בת סולטנה מנבית

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה אבשלום יעקב בן חיים ושודיא ז"ל משה בכורי בן סולטן ואברהם ז"ל אהרון אהאל בן מרים יוסף ז"ל ג'אני יעקובי בת גולשן ז"ל רחמיים בן ברכוסה ז"ל סולטנה גולגוליאן בת שמהה ז"ל

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה אבשלום יעקב בן חיים ושודיא ז"ל משה בכורי בן סולטן ואברהם ז"ל אהרון אהאל בן מרים יוסף ז"ל ג'אני יעקובי בת גולשן ז"ל רחמיים בן ברכוסה ז"ל סולטנה גולגוליאן בת שמהה ז"ל